

ТИСЯЧІ ОСІБ ПРИГЛЯДАЛИСЬ УКРАЇНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛЕВІ В НЬО ДЖЕРЗІ

Голмдел, Н. Дж. — По-мимому дощової погоди, біля 6,000 осіб взяли участь в четвертому Українському Фестивалі, який відбувся в суботу, 3-го червня, в розлогому Гарден Стейт Арте Центрі. Фестиваль, який почався в 11-й годині вечора, виповнився виставками українського народного і народного мистецтва, покази ноші та мистецькі програми молодіжних ансамблів під час дня. Завершенням цієї найбільшої в історії Нью Джерзі української імпрези була багатогранна мистецька програма на сцені ширь заповненого амфітеатру, яка включала виступи кращих українських арти-

стів і мистецьких ансамблів ЗСА і Канади. На цей фестиваль прибули численні представники американського політичного і громадсько-суспільного світу, а в імені губернатора Брендана Бірна вітав українську громаду постійний комішнер банківництва Анджело Біанчі, підкреслюючи великий вклад українців в розвиток стейту і країни та їх нерозривний зв'язок з українським народом в його боротьбі за людські і національні права.

Ширші інформації про цей фестиваль появляються в чергових числах "Свободи" і в "Українському Тижневику".

Українські журналістки відбули свій Вечір

Частину учасниць Вечора журналісток. Сидять [зліва]: Галина Лашенко, Ірина Пеленська, Любов Дражевська, Ольга Соменська, Наталя Чапленко. Стоять [зліва]: Світлана Луцька-Андрушків, Іванна Савицька, Оксана Макарушка, Галина Сміндяк, Гандзя Савицька, Уляна Любимович, Любов Волинська, Ольга Кузьмич, Марта Скорупська, Марта Богачевська-Хомяк, Ганна Шепко.

Нью Йорк, Н. Й. (Л. К.) — Старанними Спілки Українських Журналістів Америки та редакції "Наше Життя" у п'ятницю, 26-го травня ц. р., о год. 7:30 вечора в домі СВА, напередодні ХУІІ Конвенції Союзу Українок Америки і в 35-річчя журналу "Наше Життя" вперше на терені ЗСА відбувся Вечір Української Журналістики з участю учасниць Конвенції і самих журналісток, — приблизно 200 осіб.

Вечір відкрила голова Спілки і водночас конференції програми Вечора, ред. Ольга Кузьмич. Вона підкреслила важливість слова, а зокрема його свободи у вільному світі у протиставі "замкненим устанам" союзу української журналістики в Україні. Ред. Ольга Кузьмич також ствердила, що висилає анкет з рямених Спілки не пішла надаремно, бо на них відгукнувшись 73 журналістки. Опісля голова Спілки привітала надходження Конвенції СВА та її голову Іванну Рожанковську і журнал "Наше Життя" з його 35-річчям та рівночасно редакторку цього журналу, Улану Любимович. Закінчуючи своє слово, пані Ольга Кузьмич зокрема палко привітала, "посестер журналісток в Україні", які хоча "може не почують, але відчують" її привіт.

Голова СВА Іванна Рожанковська зазначила, що цей Вечір повинен бути добрим початком активності журналісток, у діяльність яких радо включаються членки СВА, які

працюють в кожному секторі громадського життя. Пані І. Рожанковська також підкреслила важливість журналу "Наше Життя", в якому друкують статті з різних ділянок життя, завдяки добрій волі і труду ред. Уляни Любимович.

Перша з преленток професор Мангеттського коледжу Марта Богачевська-Хомяк доповідала на тему: "Жінки і журналістки до 1919 року". У доповіді прелентка подала перекрїт того часу, коли жінка була примушена боротися за свої права — бути особистістю, за права працювати в міру своїх здібностей і зашквалени. Спочатку пані Марта Богачевська-Хомяк розповіла про неписану творчість, потім про перші спроби жіночого пера, а відтак про вже організовані журналістки в окремих виданнях, таких як у 1887-му році — "Перший Вінок", "Мета", (Закінчення на ст. 3-ій)

ПОМЕР СВ. П. ПОЛК. А. Й. КМЕТА

Нью Йорк. — В суботу, 3-го червня 1978, помер тут на 83-му році життя св. п. Аргіпп Іосифович Кмета, полковник Армії УНР, командир 4-го Полку Січових Стрільців. Панахида за спокій душі Покійного була заповідажена на понеділок, 5-го червня, в год. 7-й вечора в похоронному заведенні Петра Яреми, а похорон у вівторок, 6-го червня в церкві Всіх Святих при 3-ій есені 11-й вулиці.

НТШ видало монографію проф. В. Лева про Богдана Лепкого

Нью Йорк. (НТШ). — Вишла друком монографія пера проф. Василя Лева про Богдана Лепкого, поета, письменника, літературознавця і літературного критика, автора відомої тетралогії про гетьмана Мазепу. Книжка обіймає повністю огляд життя і творчості Лепкого, бібліографію друків поета і про

поета. Книжку в твердій полотної оправі з золотими написами видало Наукове Товариство ім. Шевченка в серії Записки НТШ, т. 193, 399 сторінок друку, численні ілюстрації. Можна набути її в канцелярії НТШ, 302—304 захід 13-та вулиця, Нью Йорк, Н. Й., 10014. Ціна 15.00 дол.

ЗАКЛИК

ПЛАСТ

СУМА

ОДУМ

до українських установ і організацій та батьків української молоді

Виховання дітей і молоді є дією цілого ряду чинників: батьків, родинного дому, Церкви, довкілля, а зокрема молодіжних організацій.

Ідеалом молодіжних організацій є виховати українського юнака на доброго члена української спільноти, члена, що мав би почуття відповідальності за її долю і за її майбутнє. Підставою такого виховання мусить бути знання українства, а зокрема володіння українською мовою в письмі і слові. Багато батьків старяться дати дітям таке знання, в чому є допоміжним українська мова в хаті. Однак, щораз більше таких батьків, що вже самі не володіють нею добре, і в наслідок того це знання обмежується до "кухонної мови", з дуже малим запасом слів.

Справжнє знання мови та українознавчі дисципліни можна вивчити тільки, в призначеній на це, українській школі. Такі школи існують по більших скупченнях української еміграції. Одні є частиною українських парохіальних шкіл, інші — суботніми доповняльними школами.

Молода українська людина без знання історії, економіки та культури українського народу затрачує з ним зв'язок, почуття відповідальності і згодом перестає себе пошувати членом української організованої спільноти. Перед чужинцями вона не має достаточних підстав, щоб могла успішно обороняти його зусилля до самостійного існування, як окремої нації, та вести в цьому напрямі відповідну пропаганду і в цей спосіб допомагати тим, що активно ведуть боротьбу в Україні.

Якщо ми хочемо фізично зберегти українську спільноту на еміграції, то мусимо її українською виховати, а це можливе у спільноті всіх вище перелічених чинників.

Тому в порозумінні з іншими виховними установами і організаціями, зокрема церквами, та у справах шкільного українознавства просимо всі українські організації і установи започаткувати і провадити актуальну тепер акцію до вписування української літератури до українських шкільних та доповняльних шкіл.

Організуючи цю акцію, не лише треба пропагувати навчання українознавства але теж наголошувати користь приналежності молоді до українських молодіжних організацій. Пам'ятаймо, що на нас лежить велика відповідальність за майбутнє української молоді. І з нас ніхто цієї праці не виконає. Якщо ми не поставимося до неї серйозно, то не можемо думати про дальше існування і розвиток наших установ і організацій, а молодіжних організацій зокрема.

За Крайову Платформу Старшину
пл. сен. Андрій Мильо — голова
За Крайову Управу СУМА
Мирослав Шмідген — голова
За головну Рад Коша СВОДУМ-у
Сіктор Войтхів — голова

КАРТЕР ЗАКЛИКАЄ УНЕВАЖНИТИ ЕМБАРГО НА ПРОДАЖ ЗБРОЇ ТУРЕЧЧИНІ

Вашингтон. — Президент Джиммі Картер минулого четверга, 1-го червня, розпочав широкомасштабну кампанію, метою якої є переконати Конгрес уневажнити ембарго на продаж зброї Туреччині, яке законодавці встановили в 1975-му році після окупації північної частини Кипру турецькими військовими частинами, які ажили американську зброю.

Президент Картер передав 14-ом членам Палати Репрезентантів меморандум, в якому подані привади високих урядовців і військовиків, які протягом наступних трьох тижнів свідчитимуть перед різніми конгресовими комісіями в справі скасування ембарга, а у розмові з ними 14-ма конгресменами Президент заявив, що ембарго спричинилося до послаблення оборонної спроможності Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) в районі східної частини Середземного моря, довело до погіршення відносин між ЗСА і Туреччиною, і рівнож між Туреччиною і Грецією, а також не довело до розв'язки конфлікту на Кипрі.

Як відомо, у відплату за ембарго Анкара припинила всю діяльність на американських військових базах на турецькій території і почала натякати, що може наважитися "добросусідські відносини" зі СРСР.

У меморандумі президент Картер інформує, що протягом наступних трьох

тижнів, тобто перед голосуванням у Палаті Репрезентантів щодо скасування ембарга, він сам відбуде дві зустрічі зі 100 конгресменами, під час яких представити аргументи в користь ліквідації ембарга, а крім того, перед різними конгресовими комісіями свідчитимуть члени уряду та високі старшини збройних сил, між ними державний секретар Сайрус Венс, секретар оборони Гарольд Бровн, адмірал Стенфілд Тінер, директор Центральної Розвідки Агенції (Сі-Ай-Ей), американський амбасадор до Туреччини Рональд Спірс, та інші працівники Державного департаменту, як також генерал Дейвід Джонс, новий голова Об'єднаних Шейфів Штабу і генерал Александер Гейг, головнокомандувач збройними силами НАТО і головний командир американських військ в Європі.

Минулого тижня у Вашингтоні відбулися наради лідерів держав НАТО, під час яких більшість з них закликали уряд ЗСА уневажнити ембарго на продаж зброї Туреччині. Президент Картер на тих нарадах і під час зустрічі зі згаданими 14-ма конгресменами зазначив, що скасування ембарга вважає одним з найважливіших завдань його уряду на відтинку закордонної політики.

Коментатори і речники Білого Дому вважають, що Сенат більше схильний уневажнити ембарго, ніж Палата Репрезентантів.

В АМЕРИКАНСЬКІЙ АМБАСАДІ В МОСКВІ ЗНОВУ ЗНАЙДЕНО ПІДСЛУХОВІ АПАРАТИ

Вашингтон. — Кореспондент "Нью Йорк Таймсу" Річард Бірт інформує, що американські техніки, які час від часу переглядають приміщення американських амбасад в Москві й інших комуністичних країнах, щоб тим самим захоронити себе від підслуховувальних апаратів, які вже раніше намагалися підкладати комуністи в американських офіційних будинках і приватних мешканнях високих урядовців дипломатичної служби ЗСА, знову натрапили минулого тижня на електронні підслухові апарати в будинку амбасадора З'єднаних Штатів Америки в Москві. Інформацію Бірта підтвердили в четвер, 1-го червня ц. р., речники Державного департаменту у Вашингтоні, заявляючи, що знайдені мікрофони не були звичайними апаратами і спеціальні ЗСА ще досі не устаткували, як завдання мала нова советська апаратура, вмонтована до деяких приміщень амбасад. Загальнозв'язуються, що мікрофони були сполучені з мікропроцесорами, які насичують околицю, в якій приміщується амбасада ЗСА. Функціональність електронних апаратів все ще залишається містерієм для багатьох американських знавців. Один з речників Державного департаменту висловив здогад, що апарати правдоподібно відбирали інформацію, писані секретарками на писальних машинах в амбасаді.

Амбасада ЗСА в Москві внесла формальний протест до міністерства закордонних справ Советського Союзу, але уряд СРСР заперечує будь-яку участь в інсталяції згаданих апаратів. Речники Державного департаменту також інформували, що електронні апарати, які були вмонтовані з розвідними цілями, були темою гарячих розмов між американськими і советськими дипломатами у Вашингтоні і в Москві. Згідно з цими ж інформаціями, Советський Союз відмовився брати на себе відповідальність за за інсталяцію апаратів і обвинуватив Білий Дім за "зумисне намагання шкодити політиці детанту". Ціла афера з підслуховними апаратами викликала поде-нервування у Вашингтоні, бо якраз тепер державний секретар ЗСА Сайрус Венс і міністр закордонних справ СРСР Андрій Громико ведуть переговори у Нью Йорку про відносини і співпрацю між обома країнами. В зустрічі Громика з Венсом, яка відбулася 1-го червня ц. р., жадна сторона не піднісала справи виявлення мікрофонів.

Політичні спостерігачі звертають увагу, що нова шпигунська афера може значно посилити американсько-советське напруження, яке існує тепер у зв'язку з советсько-кубинськими авантюрами в Африці і утиском советських дисидентів, головню тих, які належить до Груп наглядку за виконанням Гельсінської угоди. Згідно з інформаціями речників Білого Дому, проф. Збігнев Бжезінський, дорадник президента Картера в справах крайової безпеки, мав також на увазі електронні апарати, підкладені советами в будинку американської амбасад, коли він критикував Москву в телевізійному інтерв'ю в неділю, 28-го травня.

Преса пригадує, що це не перший випадок з підкладанням органами КГБ підслуховувальних апаратів, бо траплялися, наприклад, випадки, де совети навіть у подарки для американських високих дипломатів вмонтовували підслуховні апарати, а амбасадори ЗСА все були приїждженими комуністичних розвідників.

Брежнев обвинувачує Захід у приготуванні до війни

Прага, Чехо-Словацька. — Леонід І. Брежнев, генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СРСР, який перебуває тепер з офіційною візитом в Чехо-Словацьку, відповідаючи на американські закиди щодо советсько-кубинських авантюристичних акцій в Африці, заявив, що західні акції там, зокрема в Заїрі, можуть значно пошкодити політиці детанту. Військово-рятувальну акцію французьких і бельгійських парашутистів в Заїрі, які рятували життя білих поселенців, Брежнев назвав "циничним вмишуванням", шкідливим для процесів політичного детанту.

Виступаючи на політичному мітингу, зааранжованому чехо-словацьким урядом, советський верховода, на обличчя якого помітні були позначки затяжливого хвороби, натаврував Захід, зокрема З'єднані Штати Америки, за перерони в озброєнні і підчеркував, що Москва готова до переговорів про заборону будь-якої зброї. Брежнев говорив 30 хвилин, але частина його промови, через технічні недотягнення, не була показана на чехо-словацькій телебачці. Натякаючи на конференції Північно-Атлантичного Оборонного Пакту в Європі і Вашингтоні, советський диктатор заявив, що західні держави, зокрема держави НАТО і ЗСА, роблять приготування до війни. Кремлівському верховоді зокрема не сподобалося рішення представників НАТО у Вашингтоні збільшити військовий бюджет на додаткових 100 мільйонів доларів, щоб порівняти різницю в озброєнні між американськими і советськими державами.

Підкреслюючи мирні інтенції Советського Союзу, Брежнев жалувалася, що Захід ігнорував раніші пропозиції СРСР у справі роззброєння, хоч на Заході добре знають, — відмітив Брежнев, — що "наш уряд є готовий зрезигнувати з кожної зброї, якщо це зроблять інші держави світу".

СУД НАД МАТУСЕВИЧЕМ І МАРИНОВИЧЕМ БУВ ЖАЛЮГІДНИМ СПЕКТАКЛЕМ — КАЖУТЬ ОЧЕВИДЦІ

Мирослав Маринович

Микола Матусевич

Гельсінки (УІС "Смоло-скіп"). — З України доставили сюди дальші інформації про суд над наймолодшими членами київської Української Гельсінської Групи — Миколою Матусевичем і Мирославом Мариновичем, який відбувся в містечку Васильків біля Києва від 22 до 29 березня 1978 року.

М. Мариновича і М. Матусевича судив суд у такому складі:

Голова суду — Г. А. Дишель, член Київського обласного суду;

Народні засідателі: — О. І. Незвідяненко, економіст колгоспу "Україна" села Соколівка, Васильківського району, М. І. Білоуваненко, герой Радянського Союзу, старший інженер комбінату "Київськостуд";

Прокурор — Ю. О. Антоненко, старший радник юстиції, перший заступник прокурора Київської області.

Згідно з одержаними інформаціями, КГБ перемістило суд в жалюгідний спектакль, щоб частини величавих зорганізованої "публіки" і "представників громадськості" вплинути на стійкість і непохитність у переконаннях Мариновича і Матусевича.

Суддя Г. А. Дишель ані разу не успоклював "публіки", коли вона залилася сміхом чи гудінням. Коли М. Матусевич доклав, що його виключили з педінституту за переконання, а не за неуспішність в науці, що пробував довести прокурор — публіка живо реагувала сміхом і вигуками. До замішання і вигуків дійшло також, коли він хотів розказати про гоніння, яких йому довелося зазнати, будучи п'ятнадцятирічним звільненим з роботи. Суд не то, що не хотів його вислухати, але на кожному реченні йому переривав під вигуки "громадськості".

Також не давали змоги говорити Євгенові Обертасові, який також палко пробував боронити підсудних.

Прокурор і судді своїми питаннями входили в різні деталі, пробуючи збаламутити і заплутати підсудних. Сміх на залі і вигуки "публіки" викликали питання судді, пощо Маринович перекладав матеріали київської "громадськості".

КГБ далі продовжує арешти серед дисидентів

Москва. — Ройтер інформує, що агенти КГБ продовжують арешти і переслідування серед советських дисидентів і жидівських активістів, які бажать виїхати на Захід. В четвер, 1-го червня ц. р., советська поліція арештувала Володимира Слєпака, відомого жидівського активіста і члена московської Групи наглядку за виконанням Гельсінської угоди, за те, що він виставив у вікні і на балконі свого помешкання в Москві плякат з домаганням дати йому право виїзду до Ізраїля. Цивільні агенти КГБ і уніформовані міліціанти витягнули 50-річного Слєпака з помешкання, посадили до поліційного автомобіля і під загальний регіт топи, яка зібралася на вулиці, вивезли його у невідомому напрямку. Під загальний оплески тієї ж топи, якийсь мешканець з горішнього поверху почав лити, як виглядало, гарячу воду на го-

лови Слєпака і його дружини Марії. Слєпак стояв однак на балконі не порушено з плякатом, на якому виднів напис: "Пустіть нас до нашого сина в Ізраїлі!"

Ця демонстрація Слєпаків продовжувалася одну годину, поки міліціанти, проломивши заборонені двері, витягли його силою на вулицю, подерши перед тим на куски плякати і викинувши їх, знову ж таки під сміх і свисти московської публіки, з балкону на вулицю. Володимир Слєпак, електронічний інженер, перший раз вніс прохання про виїзд в 1970 році і досі йому 12 разів відмовляли візи, а коли він пристає до жидівської дисидентської групи і Групи наглядку за Гельсінською угодою, його переслідували систематичні агенти КГБ. Пресові агентств в інформують, що переслідування зазнають також інші члени Гельсінських Груп і груп спротиву.

Одна з перших українських православних парафій в Мейпелвуді, Н. Дж., відзначає своє 60-річчя

Мейпелвуд, Н. Дж. (Н. Дж.). — У суботу 10-го та 11-го червня ц. р. місцева українська православна церква св. Вознесіння святкуватиме 60-ту річницю свого існування спеціальними відправами та святковим бенкетом.

Святкування почнеться в суботу о 7-й годині вечора Вечірню з участю настоятеля о. Івана Наконечного, протодіакона Миколи Чалого та священників із сусідніх парафій. Після Вечірні буде відслужено Панахиду по спочилих настоятелях та членах парафії.

В неділю, о 9:30 ранку, священники, вістари клоні, представники парафіяльних організацій та діти супроводять Архiepіскопа Константина з Чикаго від парафіяльного будинку до церкви, де його зустріне традиційними хлібом і сіллю голова Парафіяльного Управління Леонід Гусак. О 10-й годині ранку розпочнеться Свята Літургія, яку відправитиме Архiepіскоп Константин в сослуженні настоятеля о. Івана Наконечного та сусідніх священників; співатиме парафіяльний хор від диригуванням Леоніда Харченка.

Після Святої Літургії відбудеться бенкет — бал в Клубі Наваго в Ірвінгтоні, Н. Дж. Бенкетом проведиме д-р Євген Федоренко, муж довіря Парафіяльного Уряду. Під час бенкету співатимуть солісти церковного хору — пані Ра-

Архiepіскоп Константин

іса Дідов-Волуйчик, ліричне сопрано, випускниця Джуліярд Музичної Школи, та протодіакон Микола Чалий, бас, бувший соліст Харківської Опери. Після офіційної частини відбудеться забава при звуках оркестри „Трембіта“.

Парафія Святого Вознесіння була заснована в 1918 році українцями із Західної України і належить до одної з перших українських православних парафій у Північній Америці. Саме в цій парафії в 1924 році вірні вітали першого українського православного єпископа з України, Його Блаженство Митрополита Іоана Теодоровича і в тому самому році він поблагословив там же Перший Собор Української Православної Церкви, який дав офіційний початок Українській Пра-

вославній Церкві в Америці. В 1938 році під керівництвом протопресвітера о. д-ра В. Колодницького збудовано нову церкву на 19-й вулиці в Ньюарку. Цю церкву продано в 1970 році, а на її місце куплено парафіяльний будинок та землю в Мейпелвуді, де пізніше й збудовано нову теперішню церкву.

15-го червня 1975 року Блаженніший Митрополит Мстислав, Первосвратий Української Православної Церкви, урочисто освятив новозбудовану церкву.

У зв'язку з святкуванням 60-річчя Ювілею, в неділю 18-го червня, від 2-ої до 4-ої години по полудні, парафія матиме відкрити гостину („Опентауз“) для американських відвідувачів та всіх гостей. Церковний хор співатиме традиційні православні пісні, а в парафіяльному залі буде виставка релігійних та мистецьких українських речей, серед яких будуть різьблені праці Валентини Третяк. Дитяча танцювальна група виступатиме о 3-й год. Відповідальність за гостину матимуть пані Антоніна Гусак та Раїса Дідов-Волуйчик.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Теми

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеїту Нью Джерсі можуть 5% стептового податку

Українські журналістки...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

„Наша Доля“, „Нова Хата“ та інші. Вони вирішили такі журналістичні пости, як: Леся Українка, Олена Пчілка, Наталя Ярошевська, Софія Окуневська, Христя Алчевська, Уляна Кравченко, Софія Русова, Ольга Франко, Ольга Кобилянська та інші.

Пані Любов Волинська, доповідаючи на тему „Українська журналістка поміж двома світовими війнами“, почала дотепом, який відзеркалював давні погляди чоловіків на ролі жінок, а радше вказівку, до яких то активностей і праць повинна... обмежитися жінка. Відтак презентка в хронологічному порядку аналізувала журнал за журналом, дійшовши в своїй характеристиці аж до сьогодення журналіст на еміграції. Вона оцінювала їхній зміст, їхню вартість, ідеологію тощо.

Ред. Ольга Кузьмич з черги відзначила важливу і передову ролі журналу „Наше Життя“, підкресливши його месіанізм по лінії патріотичних і громадських завдань. Вона також згадала редакторку-сеньорку цього ж журналу: Олену Лотоцьку, Клядію Оленішину, Лілію Бурчинську та Уляну Любо-вич.

Наприкінці виступила ред. Уляна Люболич, привітавши присутніх, почала в поазбучному порядку проголосувати прізвища журналісток, які, підійшовши до стола, приймали конвалії, що їх вручувала пані Ольга Кузьмич. Поміж журналістками були: Людмила Волянська, Любов Волинська, Любов Дражевська, Любов Колесенська, Світлана Луцька-Андрушків, Фаліна Любі-нська Кульчицька, Галина Лашенко, Оксана Махаришук, Софія Мартинишук, Уляна Люболич, Ірина Пеленська, Наталя Паузіак, Олена Прошук, Олександр Різник, Ганзія Савиш-ка, Іванна Савишська, Олександр Селепина, Марта Скорупська, Галина Сми-дак, Ольга Соневицька, Ганна Шепко, Наталя Чапленко та Олександра Юзєнів. Із присутніх чоловіків журналістів були: ред. Іван Кедрин-Рудницький та ред. Ростислав Хомяк.

На обох бічних стінах і на століках виділили різні жіночі видання від найдавніших часів аж до сього-

ЗА КОНЦЕНТРАЦІЮ...

(Закінчення зі ст. 2-ї)

дійспорі. Такого немає. Дотепер багато з нас таким центром уважало УН Рад, хоч вона не об'єднувала всіх політичних груп і партій. Але цього можна було сподіватися. Тепер, після розв'язання УНРаді, положення неначе ускладнилося. Але тільки з одного боку, бо з другого — з розв'язанням УНРаді виникли нові, дотепер неіснуючі можливості наново, зі зовсім нових позицій підійти до питання ділового склучення всіх українських політичних сил. Тепер в УНРаді з більшим наголосом можна буде виділяти принципи діловості і причастності до конкретних акцій, можна буде застосувати еластичніший підхід і методи в розв'язуванні структуральних проблем, а опісля в поточній діяльності.

Ніде правди діти, УН Рада останніх років у порівнянні до тієї, що вона була напочатку, особливо в п'ятидесяти роках, стала не тою динамічною, до якої ми звикли колись. Постановка проблематики, дебати, про які відгомін доходив до громадськості, виглядали не раз на схолястичні виправи, в яких життя мало, а теорії також великою мірою віджили.

Третій СКВУ відбуватиметься в тій змінній діяльності і він муситиме її мати на увазі. Але фокус його уваги і його енергії мусить бути спрямований і сконцетрований на суспільно-громадській базі, на суспільно-громадських організаціях, на рості і розвитку нашого життя в діяспорі. Третій СКВУ мусить подбати про те, щоб усі наші громадські сили були

СПІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

(Закінчення зі ст. 2-ї)

до перевести в життя. Один із таких починів знайшовся принаймні один цінний предмет, що має музейну вартість. Оці охочі української громади упорядковану і оформлену збірку українського народного мистецтва, що її закупила наша організація у 1933 р. зберігала і доповнювала на протязі десятиліть.

Хоч як цінне наше народне мистецтво, воно є коренем, а не завершенням нашої культурної спадщини. Багато історичних товаристів, а навіть музеїв, в Америці започаткували життєво науково-культурна станиця. Цього, мабуть, ще не вповні усвідомлює наша громада, однак від її розуміння і почуття відповідальності залежить дальша доля музею. Кидасмо виклик українській громаді, її культурним, мистецьким і науковим колам, розбудувати спільними силами центральний український музей у культурній столиці Америки.

Для тих одиниць і кругів, що ставляться прихильно до СУА, дають йому моральну, а часом і матеріальну піддержку, наша подяка і щирий привіт, до тих, що може через неугаву чи необзнаномлення з нашою працею нам неприхильні, простягаємо руку до згоди і співпраці в ім'я спільних ідеалів, до яких змагаємося всі, хоч часто різними засобами, різними шляхами. Громадська праця, зокрема в емігрантському середовищі, найбільш ефективна, коли проходить в атмосфері взаємної толерантності, пошани, вільної вирази думок, узгодження спірних справ, згаднення гострої конфліктів. Цього року відзначаємо 60-ліття української державності. Історичні різні пояснюють причини пізньої трагедії народу, причини, чому „встоялись не було сили“. Може, коли б тоді було у нас дійсне почуття єдності, незламна воля спрямувати всі сили на боротьбу з ворогами і забути внутрішні розходження, може сьогодні ми відзначили б цей світлий момент нашої історії у вільному Києві, може 1978 рік не був би трагічною річницею голоду в Україні. На рідних землях переслідують і нищать не лише національну верхівку, але і субстанцію народу. Затирають джерела національного існування, фальшують історію, спотворюють національну духовність. Еміграція свідомо своїх завдань, своїх обов'язків супроти поневоленої батьківщини та сповнити їх зможе лише тоді, коли буде об'єднана, коли супроти ворогів і приятилів виступатиме одним фронтом.

За кілька місяців відбудеться Світовий Конгрес Вільних Українців, що повинен стати маніфестацією єдності і сили українства у діяспорі. Він теж буде черговою пробою, ще одним доказом, чи історія нас чогось навчила. Конвенція найбільшої і найстаршої самостійної жіночої організації у вільному світі закликає всіх, кому дорога доля і майбутність України, до згоди і єдності.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Марії Кеніг
складомо 20.00 доларів
на організацію ПЛАС.

Ірена і Петро ПЛИС

Градудційний Батьківський Комітет і Дирекція „Рідної Школи“ у Філадельфії, Па.

запрошують Українські Організації, Громадянство та Молодь Філадельфії й околиць, на

ПРЕЗЕНТАЦІЮ І БАЛЬ АБІТУРІЄНТІВ „РІДНОЇ ШКОЛИ“

що відбудеться

в суботу, 17-го червня 1978 року

в аудиторії парафії св. Йосафата, Дістон і Дітман вул., на Френкфорді

БЕНКЕТ розпочнеться точно о год. 6:00 вечора.

ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ від год. 9:00 веч.

До танців гратиме оркестра „ІСКРА“ під кер. ОЛЕКСАНДРА КУЗИШИНА

• Вступ на Бенкет і Бал — 15.00 дол. для дорослих, 7.00 дол для молоді. Вступ на Бал — 6.00 дол. для дорослих, 3.00 дол. для молоді.

• Обов'язує вечірній одяг.

• Квитки вступу на Бенкет проситесь замовляти до неділі 10-го червня 1978 року в п-ні Оксана Горасцької, ч. тел. 455-4744.

УВАГА!

УВАГА!

МУЗИЧНО-РОЗВАГОВІ ТАБОРИ

Українського Хору „МОЛОДА ДУМКА“ в Нью Йорку відбудуться від 23-го липня до 12-го серпня 1978 р. на Оселі УРСОЮЗУ „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й. для молоді у віці від 8-16 років.

За анкетами зголошень проситесь звертатися до UKRAINIAN CHORUS „DUMKA“ OF AMERICA, Inc. (Moloda Dumka) 140-142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ТАБОВИЙ КОМІТЕТ

Батьківський Комітет Шкіл Українознавства

запрошує Громадянство та Молодь взяти участь в

ГРАДУАЦІЇ УЧНІВ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА

НЬО ЙОРКУ, ЙОНКЕРСУ, ПАССЕЙКУ, НЬОАРКУ та ДЖЕРЗІ СІТІ

яка відбудеться

в суботу, 10-го червня 1978 року, о год. 6-й веч. в Українській Централі, 240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

Після програми ЗАБАВА під звуки оркестри „Іскра“

Вступ — дорослі 3.00 дол., молоді 2.00 дол.

НА ЗМІНУ МІЛІЦІ — ЮНІ ...ДЗЕРЖИНЦІ

На вулицях Вінніци щоденно з'являються учні зі старших клас з червоними пов'язками на руках — це помічники працівників міліції, юні... дзержинці. Недавно в цьому місті відбулося перше міське звітвання дзержинців. Учні середньої школи ч. 2 патрулюють на залізничному двірці, на вулицях міста, організують дозвілля для молодих учнів, їх вчать про життя і діяльність Ф. Е. Дзержинського, а також вони знайомляться з роботою працівників міліції. За „активну роботу“ вже нагороджено 6-ох дзержинців, почесними грамотами лінійного відділу міліції, інформують київська „Радянська Україна“.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Клівленд і околиця!

В суботу, 17 червня 1978 р., о год. 7-й веч.

в залі Середньої Школи св. Йосафата

при 5720 Стейт Роуд, Парма, Огайо

відбудуться

ПОКОНВЕНЦІЙНІ НАРАДИ

Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ КЛІВЛЕНДСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:

18, 50, 71, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Звідомлення з Конвенції.
3. Організаційні справи Округу.
4. Ювілей 85-річчя „Свободи“.
5. Різне — закриття.

У Зборах візьмуть участь:

Богдан Футей — головний радний УНС
Тарас Шмагала — головний радний УНС
Богдан Дейчаківський — обл. Організатор УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Інж. Роман Возник
секретар

Інж. Іван Фур
голова

Мігр Василь Ліщинський, касир

ПРОГРАМА ЮВІЛЕЙНИХ СВАТКУВАНЬ

Субота, 10-го червня 1978 р., початок о год. 9-й веч.

ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ

Грає оркестра Ю. Сухара

Неділя, 11-го червня 1978 року

Год. 11:30 рано — БОГОСЛУЖБИ в українських католицькому і православному обрядах. Відтак спільна ПАНАХИДА. МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА — Початок год. 2-га по пол. Танцювальні ансамблі „ВОЛОШКИ“ з Філадельфії і УКЦеркви з МекАду. Квартет СЕСТЕР ГЕВКІВ з Філадельфії. Різні несподіванки.

85-РІЧЧЯ „СВОБОДИ“

45-РІЧЧЯ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

25-РІЧЧЯ ДИТЯЧОГО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА“

в суботу, 10-го і неділю, 11-го червня 1978 року на Оселі ім. Олега Ольжича в Лігйтоні, Па.

